

Scheepspraet augustus 1976

HET OPLEIDINGSGEBOUW.....OOK VOOR PUPILLEN

- over de bijscholing –

"We wonen niet in Duitsland, nee, we wonen in Nederland". Het nee wordt lang aangehouden met een draai in de 'ee' en bij Nederland hoor ik een geweldige klap, waarschijnlijk afkomstig van vele handen, die op tafels slaan. Ik blijf nog even staan luisteren op de gang en merk dat het na deze geluidsexplosie verrassend rustig is.

Continuering van een onderwijssituatie elders en aansluiting op vermoedde capaciteiten bij pupillen, die voorheen geen enkele vorm van onderwijs genoten. Dat was zo ongeveer de achtergrondfilosofie van de bijscholing. Een dag per week onderwijs aan pupillen, die qua leeftijd niet geplaatst kunnen worden op bestaande B.O. scholen.

Begonnen als activiteit in het weekprogramma voor één leef groep van acht pupillen, bestrijken we nu drie paviljoenen en bieden we plaats aan 27 pupillen met een wachtlijst van nog zo 'n 15 leergierige 'Haootjes'.

Officieel dien je uit de doelstelling van het onderwijs een concreet leerplan te destilleren en didactische werk vormen waarmee je de leerdoelen wilt bereiken. Bovendien dien je in een controlesysteem de vorderingen te kunnen meten.

Wat het eerste betreft zou het beslist een saai verhaal worden wanneer we hier uitgebreid op ingaan. We volstaan met de verschillende elementen, die samen het leerplan vormen te noemen.

1. schoolvakken als aangepaste aardrijkskunde, biologie en geschiedenis;
2. attitudevorming t.o.v. eigen gedrag en dat van mede pupillen door groeps gesprekken;
3. dramatische expressie door middel van spel met de fantasie komen tot bewustwording en regulering van innerlijke gevoelens. Het is goed om het plezier, wat een pupil beleeft aan een toneelstukje te benadrukken en te verwoorden naar hemzelf en de andere pupillen toe. De glimlach om de lippen van de timmerman, die zich op zijn duim heeft geslagen, wordt tot een volle lach en lokt daarbij de lach uit van de ander. Maar ook de boosheid of de jaloezie verborgen in een emotionele onderstroom wordt waar nodig opgepikt en duidelijk gemaakt.
4. Handenarbeid Dit strekt zich uit van een middag hulpverlening aan de tuinploeg of het verzorgen van een pupillen bijdrage voor de 'Hernesseroord-radio' tot het knutselen met klei in het lokaal.

Naast deze vakken zijn er een aantal grondregels die we ons voor ogen houden.

1. Bij de lessen is naast de docent altijd groepsleiding aanwezig, eigen groepsleiding, zodat na afloop van de school thuis op het paviljoen nagepraat kan worden;
2. Het leren dient waar mogelijk altijd intermodaal leren te zijn. Dat wil zeggen leren, waarbij zoveel mogelijk zintuigen ingeschakeld worden. De biologiele is nooit alleen het verhaal wat verteld wordt, maar ook het voelen op de kinderboerderij en het zien op de schooltelevisie. Maar ook een op het oog minder duidelijke koppeling als in het begin van dit artikel tussen het samen bezig zijn met aardrijkskunde en het begeleidende armen- en voetenwerk heeft deze functie;
3. We dienen er op te letten, dat naast de genoemde kennis theoretische en de vormingsaspecten als één van de belangrijkste functies van de bijscholing het ontspannen, plezierig bezig zijn van de pupil centraal staat.

De reacties van de pupillen liegen er niet om, evenmin als die van de groepsleiding en de begeleiders

van de bijscholing. Want laten we eerlijk zijn, hoelang is het geleden dat we de koning speelden, die niet wil dat zijn dochter, de prinses, trouwt met de eenvoudige schoenmaker.

Drs. J. Oostra

H. Mittendorf

Middelharnis, augustus 1976